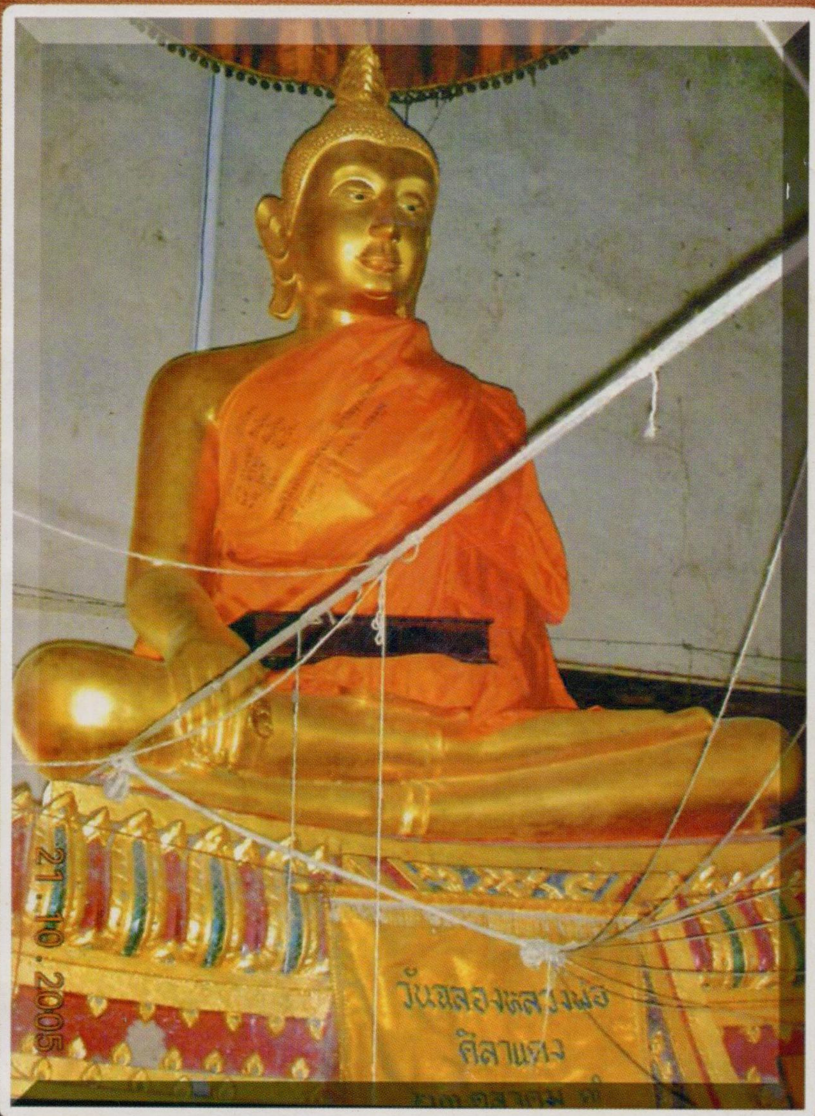

วัดคงคา

ต.บางม่วง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

หลวงปู่ทวด วัดคงคา จ.นนทบุรี

คาถาบูชาหลวงปู่ทวด

นะโม โพธิสัตโต อาคันติมายะ อิติภะคะวา นิมิตตัง

พระครูสุตวัฒน์ภิรม

(พระมหาประภาส ปภาโส)
เจ้าอาวาสวัดคงคา
อัศจรรย์หลวงปู่ทวด ช่วยบูรณะวัดคงคา
แรงศรัทธามาเอง โดยไม่ได้บอกบุญ
วัดคงคา ต.บางม่วง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

ปัจจุบันชาติ

ปรากฏแสงปาฏิหาริย์

พื้นเพของอาตมาเอง เป็นคนอำเภอบางใหญ่ นี่แหละ บ้านก็อยู่ไม่ไกล จากวัดเท่าไหร่ เดิมที อาตมาอยู่ **วัดส้มเกลี้ยง ตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่** ห่างจากวัดคงคาไปประมาณ 1 กิโลเมตร เรื่องราวของครอบครัวอาตมา โยมแม่ก็เสียชีวิตตั้งแต่อาตมาเกิดได้ 7 วัน ส่วนโยมพ่อ ปัจจุบันก็บวชอยู่ที่วัดคงคานี่แหละ อาตมาเอง มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน อาตมาเป็นคนเล็ก คนที่สอง

เป็นผู้หญิง พี่ชายคนโตก็บวชเหมือนกัน ท่านเรียนบาลีจบประโยคสาม สอบได้นักธรรมเอกได้เรียนประโยคสี่ด้วย แต่ไม่มีโอกาสได้สอบ ต้องมาบริหารงานวัดเสียก่อน

อาตมาเองบวชตั้งแต่อายุ 16 ปี บวชหลังจากเหตุการณ์ 14 ตุลา ซึ่งตอนนั้นบวชเณรก่อน บวชวันที่ 16 ตุลาคม ก็อยู่จำพรรษาที่วัดส้มเกลี้ยงมาตลอดจนอายุ 20 ปี แล้วก็อุปสมบทที่พัทธสีมาวัดส้มเกลี้ยง ก็อยู่จำพรรษาที่นั่นอีก 3 ปี จน พ.ศ.2523 อาตมาก็ย้ายจากวัดส้มเกลี้ยงมาอยู่ที่ **วัดคงคา** แห่งนี้ เดิมทีวัดคงคาแห่งนี้มีพระจำพรรษาอยู่แค่ 2 รูป อาตมา มาอยู่นี่เป็นรูปที่สาม

ดวงสมพงษ์กับวัดคงคา

วัดนี้คล้ายๆ จะเป็นวัดปิด ส่วนมากคน จะไม่มาทำบุญที่นี่ จะไปทำบุญที่วัดอื่น คือ

ผ่านไปผ่านมา โยมจะไม่ค่อยขึ้นมากัน หลวงพ่อองค์เก่าท่านบอกว่า *"มึงไปอยู่กับกูมั้ย"*

ท่านก็เป็นนักโหราศาสตร์องค์หนึ่งเหมือนกัน ท่านบอกว่า

"เออวัน เดือน ปี มึงกับกูน่ะ มันเหมือนกัน" ส่วนมากท่านจะพูดมึงกู อาตมาก็บอก

"อ้าว หลวงพ่อชวนผมไปอยู่แล้ว ไม่กลัวทะเลาะกับผมเหรอ" พอออกพรรษา ปี พ.ศ. 2523 ประมาณเดือนธันวาคม ก็ย้ายจากวัดส้มเกลี้ยงมาอยู่วัดคงคา เมื่อประมาณปลายปี พ.ศ.2523 เผอิญว่า ช่วงปีใหม่ เป็นต้นมา ตั้งแต่ พ.ศ. 2524 พระที่ผ่านการอุปสมบทจากวัดอื่น เมื่อผ่านหน้าวัดก็จะแวะเข้ามาที่วัดนี้ตลอดปี 2524 ซึ่งเป็นปีที่อาตมามาอยู่ปีแรก ก็มีพระมาจำพรรษาด้วย 45 รูป จากเดิมมีแค่ 2 รูป เพิ่มเป็น 45 รูป หลวงพ่อบอกว่า *"สงสัยดวงของมึงกับของกูนี่ ดวงของมึงจะแรงกว่ากู กูอยู่ที่นี่มาร่วมจะ 50 ปี มีบวชพระเต็มที่ไม่เกิน 5 รูป แต่มึงมาอยู่กับกูนี่ปีแรกก็ร่วม*

50 รูปแล้ว อยู่กับกูนะ อย่าทิ้งไป อย่าทิ้งให้กูอยู่องค์เดียว มึงต้องอยู่เพราะกูมองไม่เห็นใครแล้ว”

แกพูดอย่างนี้ อาตมาก็อยู่ที่นี่ แต่ว่าเช้าตี 5 อาตมาก็จะไปเรียนในกรุงเทพฯ เรียนอยู่ **วัดชนะสงคราม** เป็นลูกศิษย์ของวัดนั้น คือ เรียนภาษาบาลีไป-กลับ ประมาณ 6 ปี

พอถึงปี พ.ศ. 2527 หลวงพ่อก็ป่วย พอป่วย หลวงพ่อก็บอกว่า รับภาระให้ที ช่วยดูแลสั่งสอนพระเณรในวัดด้วย เพราะพระมากขึ้น ปีหนึ่งประมาณ 30 ขึ้น จะได้เป็นบารมีของวัด แต่ว่าดวงของอาตมากับหลวงพ่อองค์เก่านี่มันจะต่างคนต่างแข็ง เราก็ไม่ค่อยลง ท่านก็ไม่ค่อยลง แต่ท่านบอกว่า *“แข็งดี กูยอม”* ท่านว่าอย่างนี้ กูยอมวาสนาเอ็ง ท่านก็ให้ดูแลทั้งที่ท่านยังอยู่ เราก็ดูแลการปกครองของวัด ดูแลการบูรณะของวัด

อธิษฐานจิต บูรณะวัดคงคา

ปี พ.ศ. 2528 อาตมาเริ่มบูรณะวัดนี้ครั้งแรก วันที่ 5 ธันวาคม ก็ถือเอาวันเฉลิมพระชนมพรรษาของในหลวง

เป็นที่ตั้ง ใช้บารมีของในหลวงเป็นที่ตั้งเริ่มบูรณะครั้งแรก ลานต่างๆ ที่เห็นในวันทั้งหมดส่วนมากจะเป็นหญ้าคา ดายหญ้ากันมานี่ 40-50 รุ่นแล้วก็ไม่สำเร็จ แต่อาตมามีอีโต้เล่มเดียว ทำตั้งแต่ลานที่กุฏิ เวลาดายหญ้าก็มุดไปหาต้นตอ ท่านบอกว่า

"ลองดูสิ ดายกันมาตั้งหลายรุ่นแล้ว" อาตมาก็จุดธูป 16 ดอก ตั้งจิตอธิษฐานว่า *"ถ้าอาตมาจะอยู่ที่นี่และทำให้วัดเจริญ ขอให้หญ้าที่ตัดไปแล้วไม่ขึ้นมาอีก"*

อาตมาดายอยู่ประมาณสักเดือนหนึ่ง มันก็น่าอัศจรรย์ที่ว่า มันไม่ขึ้นเลย หญ้าคาก็จริง ถ้าตอมันอยู่มันต้องขึ้น แต่มันไม่ขึ้น อาตมาก็เลยลามไปเรื่อย ลามไปทุกลานที่มีอยู่ หญ้าก็ไม่ขึ้น แต่มามีตรงลาน หน้าศาลาแถบโน้น ใช้เวลาดายประมาณ 3 เดือน เพราะหญ้าต้นหนึ่งยาวประมาณ 5 เมตร 10 เมตร กอหนึ่งกว้างประมาณ 1.50 เมตร อาตมาใช้เวลา 3 เดือน ก็ใช้มีดอีโต้เล่มเดียวดายไปตัดไป ก็อธิษฐานไป หญ้าต้องไม่ขึ้น ถ้าวัดจะเจริญก็อธิษฐานอย่างนี้ ทุกครั้งไป มันก็ไม่ขึ้น

ปลดทุกข์ให้เขา เราก็หมดทุกข์

จากนั้นอาตมาก็เริ่มอธิษฐานว่า ขอสร้างทานบารมี โดยตั้งจิตว่า เราต้องการสร้างทานบารมีตรงนี้ เราจะเอาอะไรเป็นที่ตั้ง มนุษย์เราเจ็บไข้ได้ป่วย เราก็มีโรงพยาบาลเป็นที่ตั้ง เมื่อศรัทธา ญาติโยมมาที่วัดนี้ ก็ควรจะมีห้องน้ำห้องสุขาเป็นที่ตั้ง อาตมาก็เริ่มสร้างห้องสุขาเป็นอันดับแรก คือ การปลดทุกข์ให้เขา เราก็หมดทุกข์ตรงนี้ อาตมาก็เริ่มทำ ตอนนั้นทำ 16 ห้อง มีตังค์อยู่แค่พันกว่าบาทนะ ไม่รู้ว่าจะเอาตังค์จากไหน ญาติโยมสมันนั้นก็ยังไม่มีการขายที่ขายทางกัน ก็ลงเสาเข็มและสั่งของมาลง เฉพาะวัสดุก่อสร้างนี่ก็แสนกว่าบาทแล้วนะ ก็มานั่งคิดว่า เราจะเอาตังค์ที่ไหนจ่ายค่าของ

ชีปะขาวมาหาในนิมิต

อาตมาก็เลยมานั่งสมาธิในโบสถ์นี้แหละ พอมานั่งก็นิมิตเห็นว่า มีผู้เฒ่าสมัยก่อนเรียกว่า **ชีปะขาว** ท่าน

ก็มาบอกว่า *"มีหน้าที่ทำก็ทำไป เดี๋ยวพรุ่งนี้ก็มีโยมมาทำบุญด้วยเองแหละ เขาจะมาช่วยเอง ไม่ต้องไปหามีหน้าที่ทำก็ทำไป ไม่ต้องกังวล"* ตื่นเช้ามาอาตมาก็ทำงาน สิ่งที่ไม่น่าเชื่อก็เกิดขึ้น ตอนสายก็มีโยมมาถวาย ขอสร้างห้องน้ำห้องนี้จนปัจจัยครบ นี่คือการสร้าง เรียกว่า ทำบารมีครั้งแรก

พอครั้งที่สอง มันก็เป็นนิมิตหมายที่ดีอีก ตอนนั้นเป็นปี พ.ศ.2533 ได้เริ่มสร้างศาลาเอนกประสงค์เป็นครั้งที่สอง เพราะช่วงนั้นจะมีศพที่ไม่มีญาติเข้ามาเยอะ แต่เราไม่มีศาลารองรับ อาตมาก็เลยต้องสร้างศาลาบำเพ็ญกุศลขึ้น 2 หลัง ก็ทำเป็นคู่เลย แถบด้านหน้าโบสถ์หลังเก่า และแถบชายคลอง มีของเก่าก็มาปรับปรุง มีของใหม่ เราก็สั่งทำของใหม่ ท่านมาบอกในนิมิตว่า *"ต่อไปที่นี่จะมีคลื่นมหาชนเข้ามาอย่างล้นหลาม จะทำอะไรก็ให้ใหญ่ๆ ไว้ ให้กว้างไว้"* ใจอาตมาก็คิดว่ามันจะกว้างตรงไหน มันจะใหญ่ตรงไหน คนจะมาจากไหน คือยังมองไม่ออก

ปาฏิหารย์เสียงนำพาคนมาทำบุญ

ศาลาที่ดำเนินการก่อสร้าง

จนปี พ.ศ. 2535 งานที่วางไว้ก็เสร็จหมด สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี คือ อาตมาเองไม่ได้ไปวิ่งเต้นหาปัจจัยจากตรงไหนเลย มีโยมที่ผ่านไปผ่านมาตั้งแต่สมัยถนนมีเลนเดียวเขาก็แวะเข้ามาถามว่า *"วัดนี้ทำอะไรอยู่"*

อาตมาก็ถามเขาว่า *"โยมเห็นเหรอ"*

เขาก็บอก *"ไม่รู้หรอก...แต่ได้ยินเสียกโป๊ก ๆ"*

อาตมาก็แปลกใจ เอ๊ะ.. แล้วได้ยินเสียงได้ยังไงล่ะ แต่ก็ไม่ได้ถามเขาหรอก จากนั้นเขาก็มาร่วมทำบุญสร้างศาลาบ้าง สร้างศาลาโรงไม้บ้าง จนปัจจัยครบล้านกว่าบาท อาตมาไม่ได้ไปหาข้างนอกเลย แต่เพราะมีความสงสัยว่า วัดนี้จะมีความเจริญก้าวหน้าได้อย่างไร จึงเพียรทำและเฝ้าดู

เห็นความสำเร็จในนิมิต

จนมานิมิตเห็นการบูรณะครั้งใหญ่ คือ ทำครั้งใหญ่เมื่อ พ.ศ.2537 ช่วงต้นๆ นี่คือ เริ่มการบูรณะใหญ่จริงๆ โบสถ์ที่เห็นนี่จริงๆ อาตมาไม่มีความรู้เรื่องช่าง แต่อาศัยว่าทำอย่างอื่นได้ แต่เรื่องโบสถ์นี่มันต้องใช้ทั้งฝีมือและมันสมอง อะไรหลายอย่างที่ประกอบกัน แต่ท่านมาสั่งเอาไว้ มันก็พูดยาก ที่ว่าสั่งไว้นั่นก็คือ **หลวงพ่อศิลาแดง** อาตมามานอนอยู่ที่นี่ 12 ปีนะ ตอนนั้นนอนอยู่ที่โบสถ์ก็ไม่เคยนิมิตอะไร ท่านไม่เคยให้เห็นและไม่เคยบอกอะไรเลยจนอาตมาย้ายจากโบสถ์มานอนอยู่ที่กุฏิที่โยมเขาสร้างถวาย ตอนแรกก็จะไม่ไปอยู่หรอก

หลวงพ่อศิลาแดง หรือ สมเด็จพุฒาจารย์ (โต)

เขาบอก *"ถ้าไม่ไปอยู่กุฏินั้น ถ้าดิฉันตายก็ไม่ต้องไปเผาผีกัน"*

อาตมาเกรงใจโยมก็เลยต้องย้ายไปอยู่กุฏิหลังใหม่ พอย้ายไปคืนแรกเท่านั้นแหละนิมิตก็เกิดเลย ท่านมาหาอาตมาทั้งฐานเลย พูดได้ด้วยนะ มือไม้ก็แกว่งได้นะ ต่อยได้ด้วย มาถึงท่านก็ลงจากอาสนะแล้วก็มาเหยียบที่หน้าอกอาตมาเลยนะ ท่านชี้หน้าตรงหน้าผากบอก

"กูสั่งให้มึงทำแล้ว ทำไมมึงไม่ทำ"

"เอ้า...หลวงพ่อมาสั่งผมทำอะไร สั่งยังไง"

"กูสั่งไว้ตั้งนานแล้ว มึงลืมไปแล้วเหรอ"

"อ้าว...ก็ผมกำลังบูรณะอยู่"

"ยังไม่พอ มึงต้องเริ่มทำ"

"ผมไม่มีปัจจัยแล้ว หมดกำลังแล้ว ไม่รู้จะไปหากำลังทรัพย์จากไหน"

"เดี๋ยวพรุ่งนี้จะมียายอยู่คนหนึ่งจะเอาปัจจัยมาถวาย"

จะสร้างโบสถ์ มีงบประมาณ 1,501 บาท

นั่นคือในนิมิต แต่ความคิดที่สร้างโบสถ์ตรงนี้ก็ยังไม่มี จากนั้นก็มีโยมแม่ค้าขายผักบุ้ง เขาขายตอนเช้านะ ขายอยู่ที่ **วัดพิกุลเงิน** พอตอนบ่ายแก่ ๆ หน่อยเขาก็มา ปีหนึ่งขายและหักค่าใช้จ่ายแล้ว ได้เก็บแค่สามพันเองนะ เขาก็เก็บเอาไว้ ก็มาหาอาตมา มาเรียก *"มหาอยู่ไหม?"* *"อยู่"* อาตมาก็เรียกไปนั่งคุยในกุฏิ พอนั่งคุยสักพักเขาก็บอกว่า *"มหาสร้างโบสถ์ให้ฉันหลังหนึ่ง ฉันถวายพันห้า"*

สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ภายในวัดคงคาที่ไม่เคยบอกบุญ แต่ศรัทธาหลั่งไหลมาเองอย่างอัศจรรย์

แต่หูของอาตมาได้ยินเป็นล้านห้า หูแว่ว เขาก็พกไว้ที่เอวนั่นแหละ ใจอาตมาคิดแว๊บเลย ล้านห้า ทำไมถึงพกเอา เขาก็เอาออกมา *"ฉันมีอยู่สามพันนะ เอ้า.. ฉันให้ไว้พันห้า"* แกพูดจบเสร็จก็บอกว่า *"เอ้า..ถวายมหาสร้างโบสถ์นะ"* *"โยม ฉันไม่ได้คิดจะสร้างโบสถ์นะ"* *"ไม่รู้ล่ะ...ฉันมา

นี้ให้มหาสร้างโบสถ์" ก็นึกในใจ จะให้เราสร้างโบสถ์หรือนี่ ก็เลยบอก *"โยมฝากธนาคารไว้ก่อนนะ"* *"แล้วแต่ท่าน"*

อาตมาก็เลยให้กรรมการเขาไปฝาก พอรุ่งขึ้นอีกวัน ก็มีขอทานมา ไปขอทานจากไหนมาก็ไม่ทราบมาขอข้าวกิน อาตมาก็ให้กิน พอกินเสร็จแกบอกว่า *"นี่ผมมีตังค์ไม่กี่บาท หรอก เอามาถวาย 1 บาท ขอให้สร้างโบสถ์นะ"*

"โยมรู้ได้ไงว่า จะสร้างโบสถ์" *"ก็ไม่รู้ละ ถวายมาตั้ง กี่วัด ไม่มีใครรับ หาว่าเงินบาทไม่มีค่า"* *"โยมใส่ตู้นี้นะ เป็น ตู้กองกลาง"* *"ก็แล้วแต่ ผมถวายแล้ว"* แล้วขอทานคนนั้น อาตมาก็ไม่เคยเห็นอีกเลยมันก็น่าแปลก

ปาฏิหารย์หลวงพ่อ ช่วยให้ทุกอย่างราบรื่น

จนกระทั่งมาถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2537 ท่าน มาให้เห็นนิมิตเป็นครั้งสุดท้าย ท่านบอกว่า

"วันที่ 13 มีนาคม ให้วางศิลาฤกษ์" อาตมาก็ไล่ดู กุมภาพันธ์ถึงมีนาคม มีเวลาประมาณครึ่งเดือนที่จะสร้างโบสถ์ แต่ที่ที่จะสร้างยังเป็นท้องร่องอยู่เลย จะไปเอาตังค์จากไหน ถมที่

ก็เป็นล้านแล้ว ก็เลยเรียกช่างถมดินเขามาคุยว่า

"จะถมที่เอาเท่าไหร่"

"ถมไปก่อน เรื่องเงินเรื่องทองค่อยว่ากันทีหลัง"

"อ้าว..เอ็งไม่เรียกมา เดี๋ยวไม่มีให้นะ"

"ไม่มีไม่เป็นไร ติดไว้ก่อน"

ปกติคนถมที่นี่มันคุยยากนะ แต่วันนั้นยังไงไม่รู้คุยง่ายเหลือเกิน คุยเสร็จเข้ามาแล้ว เกลี่ยที่ให้เสร็จ ถมดินให้เสร็จ ทันวางศิลาฤกษ์ 13 มีนาคม พ.ศ.2537 ช่วงที่กำลังถมดินนี่ ก็มีโยมมาถวายนะ ใครมาถวายอาตมาก็วางไปเรื่อย ตรงที่อาตมานั่งนั่นแหละ เสียบไปเรื่อยแต่ไม่รู้หรอกว่ามีเงินเท่าไหร่ จนเขาเคลียร์งานเสร็จมาเก็บเงินก็ร่วม ๆ ล้าน โอย..จะมีตังค์มั้ยนี่ อาตมาก็รื้อหมดเลยตรงที่อาตมานั่ง คือรื้อหมดสรุปแล้วพอจ่าย เสร็จยังเหลือเงินอีกประมาณ 100-200 บาท แต่อาตมาไม่รู้ว่า นั่งอยู่กับเงินล้าน มีโยมถวายมา อาตมาก็เสียบไปเรื่อย แต่ก็ยังกังวลว่าวางศิลาฤกษ์ แล้วเราจะมีตังค์เหรอ คือ กังวลไปแล้วแต่ก็ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ก็จากที่โยมบริจาคกันมา แต่ไม่ใช่คนพื้นที่นะ จะเป็นคนรอบนอกที่ผ่านไปผ่านมา

หลวงปู่ทวดมาหาในวันวางศิลาฤกษ์

มันน่าแปลก วางศิลาฤกษ์ 13 มีนาคม พ.ศ. 2537 นี่แหละ ท่านให้สร้างจากเงิน 1,501 บาท นำมาวางศิลาฤกษ์ วันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2537 ตอกเสาเข็มใช้เวลา 2-3 เดือน แต่ความจริงวันที่ขุดหลุมคือ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2537 คือ วันตั้งเสาตั้งแต่เสาล่าง แล้วก็ทำเรื่อยมาจนชั้นบนเสร็จ ปี 2538 วันที่ 16 เมษายน ยกเสาเอก ณ วันนั้นคือ วันนิมิต หลังจากทำพิธียกเสาเอกตัวเรือนเสร็จแล้วนะ คืนนั้น **หลวงปู่ทวด** นี่แหละท่านมาในนิมิตมานั่งโต๊ะสี่เหลี่ยมตอนมาครั้งแรกท่านหันหลังให้ รู้ว่าองค์ดำนั่งหลังค่อม

"หลวงปู่ ถ้านั่งอย่างนี้จะรู้หรือว่าใคร ไม่ให้ผมเห็นหน้า" ท่านก็หันหน้ามาให้ดู

อาตมาก็ เอ๊ะ.. องค์นี้เคยเห็นที่ไหนหนอ คือ นึกชื่อไม่ออก ท่านไม่พูด แต่ชี้ให้ดูชื่อของท่านที่ฐาน

"อ้าว ...หลวงปู่มาหาผมทำไม"

ท่านบอกว่า *"สมัยนี้มาทำหลวงปู่เลอะเทอะเปรอะเปื้อนไปหมดเลย เป็นตัวแทนให้ทีสิ หลวงปู่จะมาอยู่บางกอก"* สมัยก่อนเรียกกรุงเทพฯว่า บางกอก

"แล้วหลวงปู่มาบอกผมทำไมล่ะ"

"กูพิจารณาแล้ว เห็นแล้ว"

เสียงท่านกังวานและชัดมากเลยนะ แล้วท่านก็ยื่นสองมือมาให้ดู แม่พิมพ์การสร้างก็ขึ้นในฝ่ามือ บอกให้อาตมาจำไว้ให้ดี

"จำเอาไว้ให้แม่น จำได้หรือยัง"

"จำได้แล้ว" พออาตมาจำได้แล้ว แม่พิมพ์นี้ก็หายแล้วอาตมาก็บอกหลวงปู่ว่า

"ผมทำไม่เป็นหรอก"

"ไม่เป็นไร จะบอกให้" ท่านก็บอกสูตรการทำไว้ให้อาตมาก็ถามว่า

"แล้วผมจะไปหาที่ไหนล่ะ"

สองสมเด็จที่สร้างโดยการนิมิตเห็นของพระมหาประภาส

"ของมึงคอยอยู่แล้ว...มึงไปเอาเถอะ เขาเก็บไว้ให้มึงแล้ว"

ล่องใต้ ตามรอยหลวงปู่ทวด

ไปหาองค์นั้นนะ ไปหาองค์นี้นะ ท่านบอกไว้เสร็จ ซึ่งอยู่ทางใต้ที่อาตมาไปคือ **หาดใหญ่** คือไปได้แค่นั้น เลยไปแล้วคือไปไม่ถูกรุ่งเช้าขึ้นอาตมาก็ติดต่อรถลูกศิษย์เลย ไปใต้เลย ทางไปนี้ไม่เคยไปเลยนะ แต่กลับรู้ว่า วัดอยู่ตรงนั้นเลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวา คือ รู้หมด น่าแปลกมาก ก็ไปหา **หลวงพ่อไกร วัดลำพระยา**

ตอนไป อาตมาไปกับลูกศิษย์ชื่อ **เชิดพันธุ์ กิติวิโรจน์** ไปกัน 2 คน ไปเอา **ลิงกระยายักษ์** ที่จังหวัดยะลา ตำบลลำพระยา อาตมาก็ให้ลูกศิษย์ไปเอา อาจารย์ท่านไม่ให้หรอก บอกเป็นคนแปลกปลอมไม่ใช่คนนี้ ท่านก็ไม่ให้

ลูกศิษย์ก็กลับมาบอกว่า เจ้าอาวาสท่านไม่ให้

อัศจรรย์ทางใต้ คอยมาแล้วกว่า 3 ปี

อาตมาก็เลยบอกว่า เดี๋ยวไปเอง มันก็น่าแปลก พออาตมาไปพบท่าน ไม่ต้องบอกเลย

“โอ้...ลูกเอย พ่อคอยมาตั้ง 3 ปี”

อาตมาถามว่า *“หลวงพ่อคอยผมทำไม”*

นี่ลักษณะปานอยู่ตรงนี้ ...*“กูรู้ เพราะพ่อใหญ่บอกไว้แล้วให้มาเอา กูคอยมึงมา 3 ปี เอาไปให้หมดเลย กูเก็บไว้ให้”*

แต่กรรมการวัดเขาไม่ให้นะ แต่พอเอ่ยชื่อพ่อใหญ่ปุ๊ป กรรมการหนีหมดเลย สงสัยเขาจะกลัวพ่อใหญ่นะ พอเอ่ยชื่อ บอกพ่อใหญ่สั่งไว้ กรรมการหนีหมดเลยเอามา

ได้ อาตมาก็ตีรถเอามาไว้ที่วัดคงคา แล้วก็ตีรถขึ้นไปอีก ไปเอาเนื้อว่าน

สำหรับเนื้อว่านที่ท่านเจาะจงให้ไปหา **หลวงปู่เนียน สำนักสงฆ์ต้นเรียบ จ.สงขลา** อยู่ติดชายทะเลสงขลา อาตมาก็ไปเอา แต่วันที่ไปหลวงปู่อาพาธหนัก ต้องให้น้ำเกลือสองแขน อาตมาจะเข้าไป ลูกศิษย์ท่านก็ไม่ให้เข้า บอกหลวงปู่ไม่รับแขก ก็เลยคิดว่าจะกลับเพราะลูกศิษย์เขาไม่ให้เข้า แต่ใจหนึ่งก็คิดว่า หลวงปู่ให้มาเอานี่

หลวงปู่เนียน ก็คอยมา 3 ปี

สักพักเดียว หลวงปู่เนียนก็ถอดน้ำเกลือ เปิดประตูออกมา บอกให้อาตมาเข้าไป

"มาเลย เข้ามาลูกเอย...ปู่คอยมาตั้ง 3 ปี"

"อ้าว...หลวงปู่มาคอยผมทำไม"

"โอ...ทวดใหญ่เขาบอกไว้ ส่วนข้าทวดน้อยนะ"

หลวงปู่พูดอย่างนี้ หมายถึง พ่อใหญ่สั่งไว้ แต่ ใคร ๆ ก็เรียกกูว่า "ทวดน้อย" ท่านพูดให้ชวนตลกอย่างนั้นแหละ

ท่านก็ไปเปิดห้องว่านให้

“นี่ของเอ็งทั้งหมด กูเก็บไว้ ให้คนอื่นมาเอา กูไม่ให้ เพราะไม่ใช่ของเขา นี่เก็บไว้ให้มึงคนเดียว”

“อ้าว...แล้วหลวงปู่รู้เหรอว่า ผมคือเจ้าของตัวจริง”

“หลวงปู่มาเตือนกูแล้ว”

อาตมาก็ขนมาหมด ก่อนที่จะขนมานี่ หลวงปู่บอกทิ้งเป็นปริศนาไว้ว่า

“เมื่อทำเสร็จแล้วมาหาหลวงปู่อีกครั้งนะ”

พอได้มา อาตมาก็มาเริ่มสร้าง เริ่มทำตรงนี้ต่อส่วนแร่ส่วนหนึ่งที่ได้มานี่ก็ไม่ได้ไปหาหรอก มีคนทางใต้เขาหามาให้ บรรทุกจากโน่นมาให้เลย มาคนละวันกับที่ได้ว่านมาจากหลวงปู่เนียนนะ อาตมาก็ถามเขาว่า

“แล้วมาถวายอาจารย์ทำไม?”

“อ๋อ...ทางโน้นสั่งมา”

“ใครสั่ง”

“อ๋อ...พ่อใหญ่ให้มาถวายวัดนี้วัดเดียว วัดอื่นไม่ให้

ให้มาเพื่อทำการสร้างหลวงปู่"

นี่อาตมาก็เริ่มทำตั้งแต่นิมิตวันนั้นเป็นต้นมา เมื่อทำเสร็จ 1 ค่ำวันเข้าพรรษา พ.ศ.2538 เริ่มองค์แรก องค์สุดท้ายเสร็จเมื่อแรม 1 ค่ำ วันออกพรรษา วันน้ำท่วมพอดี

ล่องใต้ครั้งที่ 2 เพื่อไปหาหลวงปู่ทวด

พอทำเสร็จ อาตมาก็ล่องใต้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อไปหาหลวงพ่อใหญ่ หมายถึง ไปหาหลวงปู่ ไปที่**วัดช้างให้** นั่นแหละ ท่านคอยอยู่ บางคนเขาก็เห็นนะ บางคนเขาก็ไม่เห็น แต่แม่ค้าแถวนั้นเขาเห็น เห็นว่าหลวงปู่นี่นั่งอยู่ในรถที่อาตมานั่งมา หลังจากไปกราบเรียนเจ้าอาวาสเสร็จแล้วว่าจะมาทำพิธีตรงนี้ ท่านก็บอกไปทำตรงนั้นๆ นะ แต่ครั้งแรกนั้นเจ้าอาวาสท่านไม่อนุญาต ขอไปแล้วท่านไม่อนุญาตให้ใช้สถานที่ เมื่อเจ้าของที่เขาไม่อนุญาต เราก็ทำไม่ได้ อาตมาก็เดินกลับมาที่รถ

"เออ...เจ้าของที่ไม่อนุญาต หลวงปู่ผมกลับนะ"

สักพักหนึ่ง เจ้าอาวาสก็ให้เด็กมาตามบอกว่า เจ้า

อาวาสอนุญาตแล้ว อาตมาก็ไปทำพิธีที่หน้า **สถูปที่ เจดีย์**

หลวงปู่ทวดมากับพายุฝน (แต่ไม่เปียก)

แต่การทำพิธีครั้งนั้น แม่ค้าที่อยู่ตรงข้ามแถวนั้นจะเห็นชัด มันบอกไม่ถูก ฝนฟ้าไม่มีสักเม็ด ลมก็ไม่มีฝนก็ไม่มี เมฆก็ไม่มี แดดนี่เปรี้ยงเลย พอเปิดท้ายรถเท่านั้นละโยมเอ๋ย ตัวใครตัวมัน ทั้งลมทั้งฝนนี่มันกระหน่ำซะไม่มี แต่มันแปลกที่ว่า กล่องนี้ไม่เปียกนะที่ใส่ของของท่านไม่เปียก แล้วแม่ค้าที่อยู่ตรงข้ามนี่เขาเห็นหลวงปู่นั่งยิ้มร่า ยิ้มแป้นเลย อาตมามาซื้อน้ำมาถวายพระ เขาก็ถามว่า

"อาจารย์มาทำไม นั่นหลวงปู่นั่งยิ้มเลย"

"อ้าว...เห็นเหรอ"

"เห็นหลวงปู่นั่งอยู่ แล้วอาจารย์อยู่ที่ไหน"

*"อยู่ **กรุงเทพฯ** โน่น **จังหวัดนนทบุรี**"*

"น้อยนะที่จะได้เห็นอย่างนี้" เขาขายของอยู่นี่มาหลายปีไม่เคยได้เห็น เขาบอกได้เห็นเป็นบุญตา นี่คือการล่องไปใต้ ขากลับก็แวะไปที่ **วัดตันหยง จังหวัดปัตตานี**

ขากลับย้อนลงมาหาท่าน เพราะท่านสั่งไว้แค่สามองค์เท่านั้น มี **หลวงปู่เนียน** และก็**วัดมุจลินทวาปีวิหาร** และก็ไปที่ท่านคือ **วัดช้างให้** ให้ทำพิธีตรงนี้ไม่ให้คนอื่นทำนะ ให้สององค์นี้เท่านั้นทำ อาตมาก็ไม่รู้จัก ท่านกำลังดายหญ้าอยู่ แต่ในใจก็มองว่าน่าจะเป็นองค์นี้นะ ก็เข้าไปหา บอกท่านว่า

"หลวงพ่อ ผมมาทำพิธี" ท่านก็ทิ้งเครื่องไม้เครื่องมือเลย

"ไปเลยลูก ได้เวลาแล้ว" ท่านก็ไม่พูดมากนะ คล้ายๆ กับท่านรอหรือยังไง พอทำอะไรเสร็จ

"โอกาสหน้า ไม่มีแล้วนะ" ท่านบอก พอทำพิธีเสร็จก็ย้อนกลับมาหาหลวงปู่เนียนครั้งสุดท้าย หลวงปู่ท่านทำให้ประมาณ 2-3 ชั่วโมง ทำเสร็จท่านบอกว่า

"เออ..เสียดายนะ ไม่ได้อยู่ดูความสำเร็จของเอ็ง"

"อ้าว...หลวงปู่จะไปไหนล่ะ"

"ข้าก็ไปของข้าสิ..แล้วมาหาข้านะ"

จากนั้นอาตมากลับมาถึงวัดคงคาได้ประมาณ 7 วัน

ได้ข่าวว่า หลวงปู่ท่านมรณภาพแล้ว อีก 3 เดือนต่อมาหลวงปู่ที่วัดมุจลินทวาปีวิหารท่านก็มรณภาพอาตมาจึงมาคิดว่าที่หลวงปู่บอกไม่ได้อยู่ดูความสำเร็จ แปลว่า เป็นคำพูดครั้งสุดท้ายที่ท่านคอยเราอยู่เป็นอันว่า ของชุดนี้เป็นชุดสุดท้ายของท่านที่ทำไว้ให้สร้างบารมีไว้ให้ท่านเคยบอกว่า

"คนที่สร้างนั้น เจตนาการทำไม่เหมือนกันแต่ละเจ้าที่มาให้หลวงพ่อทำพิธีให้นี่ เจตนาไม่เหมือนกันเลย แต่มีของเอ็งนี่แหละ รู้สึกมันไม่เหมือนใคร"

"เป็นยังไงเหรอครับ"

"มันเย็นเหลือเกินสบาย ไม่มีเร่า ไม่มีร้อน เจตนาบริสุทธิ์นี่หายาก"

"หลวงพ่อผมไม่ทำอะไรหรอก ผมเอาไปสร้างโบสถ์เวลานี้โบสถ์ผมก็ตั้งเสาอยู่"

"ก็ได้ปัจจัยตรงนี้สร้างโบสถ์บ้าง บูรณะรอบวัดบ้างเมื่อปี 2539 เป็นต้นมา ปัจจัยตรงนี้ ช่วงนั้นได้รวมแล้วประมาณสี่ล้านกว่า คือได้มาเรื่อยๆ นะ"

คนดูถูกอานิสงส์บุญ ตายไปเป็นเปรต

การสร้างสิ่งที่ใหญ่และต้องใช้ปัจจัยมาก ๆ ก็มีคนคอยว่าอยู่นะ เหตุผลคือเขาไม่เชื่อ เขาชี้หน้าอาตมาว่า

น้ำหน้าอย่างนี้สร้างโบสถ์ไม่ได้ บูรณะวัดไม่ได้ หน้าอย่างมึง....สร้างโบสถ์ไม่ได้ เขาว่าอย่างนี้ แต่คนที่ว่าอาตมาเขาตายไปแล้ว เป็น **เปรต** ไปแล้วทุกวันนี้ยังอยู่ ใช้กรรมของเขาอยู่ลบหลู่อาตมาไม่เป็นไร แต่ลบหลู่การสร้างอานิสงส์ตรงนี้มันเป็นผลร้ายแรง อาตมาอโหสิกรรมให้เป็นฆราวาสตายไปหลายคนแล้วที่เขาด่าอาตมานะ 5-6 คน เวลานี้เป็นอัมพฤกษ์ก็มี ดูถูกอาตมาได้ แต่ส่วนอานิสงส์ดูถูกไม่ได้ เพราะส่วนนี้คือ ส่วนกลางของพระพุทธศาสนา เป็นส่วนกลางที่ศรัทธาญาติโยมทุกสารทิศหลั่งไหลเข้ามาใครจะมาดูถูกไม่ได้ นี่มันก็เป็น กฎแห่งกรรม กรรมตัวนี้เป็น กรรมทายาท อย่างหนึ่ง

การทำบุญได้มากหรือน้อย อยู่ที่เจตนา

เราทำสิ่งใดไว้ สิ่งนั้นเราเป็นผู้กระทำ เราก็ต้องเป็นผู้รับ ส่วนจะรับมากหรือน้อย บุญมากบุญน้อยก็อยู่ที่เจตนาการทำ เจตนาการก่อ เจตนาของจิตใจที่เราจะทำ ทำเพื่อหวังเอาหน้ามันก็ไม่ได้บุญกุศลมันเป็นทานว่างเปล่า ทำเพื่อเป็นบุญกุศลสืบทอดอายุพุทธศาสนา เรียกว่า เป็นกรรมที่ดี กรรมดีตัวนี้มันจะตอบสนองคนที่ทำความดี คือ ทำน้อย ๆ เหมือนอย่างจอมปลวก มันก็ทำความดีของมัน คือ การสร้างรังไปเรื่อย ๆ บุญกุศลก็เหมือนกัน บุญกุศลเราก็ทำไปเรื่อย ๆ มันก็เป็นกอบเป็นกำ เป็นพุ่ม จะสูงต่ำตรงไหน มันอยู่ที่กำลังของเรา มนุษย์เราถ้าทำกรรมไว้เยอะ ปัจจุบันเรียกว่า พอกหางหมู สมัยนี้มันพอกจอมปลวกแล้ว มันติดจรวด มันไปเร็ว บุญกุศลสมัยนี้มันไปเร็ว

เจตนาตรงนี้อาตมาได้มา อาตมาก็ให้เป็นส่วนกลางหมด อาตมาสละให้หมด ไม่อยากเก็บแม้แต่ของสิ่งใดที่โยมถวายมาแล้ว อาตมาก็แจกจ่ายเป็นทานถ้าเป็นปัจจัย อาตมา

ก็ลงตู้กองกลาง ถึงเวลาไขเอามาใช้จ่ายภายในวัด

ในอดีตชาติก็เคยสร้างที่นี่

ในอดีตชาติ อาตมาเป็นคนสร้างวัดนี้ แต่สมัยนั้นคล้ายๆ ว่ามาสร้างตอนอายุมาก หรือยังไงไม่ทราบ แต่หลวงพ่อท่านก็ไม่บอก บอกแต่ว่าในอดีตของเอ็ง นี่เคยสร้างวัดนี้เอาไว้ นี่แปลว่าอาตมาเคยเป็นสมภารมาก่อนหรือไง หรือเป็นฆราวาสคนหนึ่งที่บูรณะวัดนี้ แต่ท่านบอกว่า อาตมาเป็นคนสร้างขึ้นมาหลายร้อยปีมาแล้ว นี่หลวงพ่อศิลาแดงท่านบอก

หลวงพ่อศิลาแดง (แลง)

"กูคอยมึงมา 200 ปี"

"อ้าว....หลวงพ่อ ผมนอนในโบสถ์เป็น 10 ปี ทำไมไม่บอก"

"มันยังไม่ถึงเวลาบอก"

หลักการปฏิบัติ เน้นการพิจารณาอสุภะ

ตอนอยู่ในโบสถ์นี่ อาตมาก็สวดมนต์ นั่งสมาธิใช้พิจารณาร่างกาย เป็นหลัก **พิจารณาอสุภะ** เราเป็นหลักเราไม่ยึดมั่นว่า นี่คือตัวเขา นี่คือตัวเรา และนี่ไม่ใช่ของเราเรายืมเขามา เราต้องทำกายของเราที่เรายืมเขามาให้ดีที่สุดตอบสนองคุณของเขาที่เรายืมกายเขามา จิตตัวนี้มันไม่ใช่จิตของเรา คือ จิตในอดีตชาติที่ตามเรามา คือ ผลบุญคุณงามความดี เขาเรียกว่า กรรมดี ทำให้เกิดเป็นมนุษย์ ถ้ากรรมไม่ดี กรรมชั่วก็ทำให้เกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานทั่วไป แต่ส่วนนี้คอยมา 200 ปีนี่ถือว่า มันก็นานนะ นานสำหรับโลกมนุษย์

ในนิมิต ท่านยังพาไปดูวัดนี้ ในสมัยอดีตที่สร้างเสร็จแล้วนะ ท่านพาไปดูนี่ของในวัดนี้เรียบร้อยแล้วคนแน่นไปหมด ไม่รู้มาจากไหน แต่ละคนแต่งกายไม่เหมือนกัน แต่งกายไม่ใช่แบบเรา ๆ นุ่งผ้าแพรก็มีแต่งตัวสวย เพชรนิลจินดา

แวววาวไปหมด ส่วนนี้เป็นส่วนที่นิมิตมาบวชตรงนี้ อานิสงส์ศรัทธาญาติโยมร่วมสร้างกันมาล้มหายตายจากโลกมนุษย์แล้วไปอยู่อีกภพหนึ่ง คือ ส่วนนี้ไปอยู่ที่นั่น เป็นอานิสงส์จากการสร้างโบสถ์ การบูรณะวัด ทุกคนแต่งตัวสวยมาก หน้าตาก็อิ่มเอิบ ผิวพรรณดั่งทอง เพชรนิลจินดา เสื้อผ้าอาภรณ์นี่สีทองหมด และใบหน้าของมนุษย์เหล่านั้นก็คล้ายๆ กัน แต่ที่อาตมาไปเห็นนี่ คือ เสร็จแล้วมาตอนนี้ท่านก็บอก

"ทำใจเย็นๆ นะ ถึงเวลาก็เสร็จ"

เมื่ออดีตเคยเป็นทหารเก่าพระเจ้าตากสิน

ในอดีตที่สร้างวัดก็เป็นพระ สมัยนั้นอาตมา มาจากกรุงเก่า มาพร้อมกับ **พระเจ้าตาก** นี่แหละแต่ว่าเป็นทหาร เมื่อปวารณาเสร็จ เอาองค์พระขึ้นก็บวชที่นี่ และก็เป็นคนสร้างวัดนี้ พร้อมกับทหารเหล่านั้นก็แยกย้ายอยู่แถวนี้แหละ 500 คน แต่วันนี้อยู่ตรงไหนบ้างก็ไม่รู้ มันเป็นเรื่องราวในอดีต ซึ่งมันก็มีอยู่ในประวัติศาสตร์ที่บันทึกไว้

เมื่อครั้งสมัยอดีตเหนือกรุงศรีอยุธยา อากาศได้เกิด

วิปริตแปรปรวนอย่างแปลกประหลาด ผิดฤดู ผิดเวลา ฟ้าทะมึนทึน มองดูน่ากลัว สีแดงฉาบฟ้าคล้ายเลือดนองไปทั่วทิศา

เหตุอาเพศได้ปรากฏให้รู้ว่าเป็นลาง พระนเรศวรมหาราช ในท้องพระโรง ทรงพิโรธโกรธกริ้วกระทืบพระบาทดังลั่นสนั่นไปทั้งแปดทิศ

หลวงพ่อโต วัดพนัญเชิง หลั่งน้ำตาไหลอาบแก้ม

พระบรมไตรโลกนาถ ที่ **วัดพระศรีสรรเพชญ์** ท้องเกิดแตก ดวงตาตกลงมาอยู่ที่ตัก

และที่ **วัดราชบูรณะ** บนปลายยอดพระเจดีย์ได้มีกาดำตัวหนึ่งบินมาเสียบตายอย่างน่าอัศจรรย์

ครั้นแล้วกรุงศรีอยุธยาก็ถึงกาลขาดสะบั้น

ปืนใหญ่คำรามก้อง ลูกแล้วลูกเล่าตกลงสู่พระนครระคนไปด้วยเสียงวี๊ดว๊ายของสนมนางในและเสียงกระจองอแงของลูกเล็กเด็กแดง

เกิดเพลิงไหม้ขึ้นทุกหนทุกแห่ง เสียงไชโยโห่ฮิ้วของ

ทหารพม่าดังลั่นสนั่นก้อง และแล้วกรุงก็แตกหลังจากที่ถูกพม่าล้อมอยู่เกือบสามปี

ศรีอยุธยายังไม่สิ้นคนดี

พระยาวชิรปราการ เจ้าเมืองกำแพงเพชร ซึ่งเข้ามาช่วยรบอยู่ในกรุง เห็นท่าไม่ไหว ได้ฟันฝ่าแหวกวงล้อมทหารพม่า พร้อมด้วยพลพรรค 500 คน ข้ามเพนียดคล้องช้างไปทางตะวันออก ผ่านนครนายกมุ่งสู่จันทบุรียึดจันทบุรีเป็นที่มั่น สะสมไพร่พลเตรียมกู้ชาติ ตั้งตนเป็นกษัตริย์ เรียกว่า "**พระเจ้าตาก**"

ไม่นานนัก เพียงไม่กี่เดือน พระเจ้าตากก็ยกพลโยธีแสนยากรเป็นกองทัพเข้าบุกบั่นฟาดฟันตั้งแต่เมืองปากใต้ฝ่ายตะวันตก วกเข้าตีถึงกรุงศรีอยุธยาพม่าสู้ไม่ได้ ก็แตกล่าถอยหนีไปทางเหนือ ในที่สุดพระเจ้าตากก็ชิงเอากรุงศรีอยุธยาคืนมาได้

และก็เป็นที่เล่าขานกันมาว่า พระเจ้าตากท่านจะทำเครื่องหมาย จะเป็นเครื่องหมายตรงนี้หรือเปล่าก็ไม่ทราบนะ

เห็นเขาบอกเหมือนกันว่า ถ้าเป็นองครักษ์สมัยนั้นจะมีเอกลักษณ์คือ ปานดำ ปานแดง เขาเล่าต่อ ๆ กันมา จริงเท็จยังไงอันนี้อาตมาไม่ทราบได้เพราะบางอย่างไม่รู้

มนุษย์ทุกคนทำอะไร ควรมีฉันทะ

เพราะสร้างมาเยอะขนาดนี้ แต่ถ้าในด้านการเรียนเปรียญธรรมนั้นไม่ค่อยได้เรียน หากจะเปรียบเทียบระหว่างพระที่สร้างกับพระที่ศึกษาทางเปรียญธรรมนั้น อาตมาว่า อยู่ที่ ฉันทะ ของบุคคล ฉันทะ คือ ความพอใจตรงนั้น บุคคลเรียนสูงจริง หรือจบได้เปรียญเอก ปธ.8 ปธ.9 หรือ ปริญญาตรี วาสนาคนเราไม่เหมือนกัน วาสนาคนเราสร้างมาย่อมไม่เหมือนกัน มนุษย์เรานี่เขาเรียกว่า มีความแตกต่าง หัวใจมนุษย์เรามีสี่ห้อง สี่ห้องนี้มันจะแตกต่าง คือ ปัญญา คนมีความรู้ ความถนัด ปรัชญา เรียนหนังสือเก่งแต่ให้เขามาจับวิถีการของหัตถกรรมเท่ากับจับแมวมาสอนคือ เขาไม่เป็นเลยนี่ อาตมาอาจจะเก่งในหัตถกรรมครั้งนี้ แต่จะให้ไปมุ่งหน้าเรียนอย่างเขาอาตมาก็ทำไม่ได้

สำหรับวัดคงคาแห่งนี้ ปัจจุบันก็มีพระอยู่ 30 รูป เรียนอยู่องค์เดียว ส่วนมากจะเป็นพระใหม่ บวชตามประเพณี 3 เดือน 4 เดือน 5 เดือน แล้วแต่โอกาสจะมีพระเก่าอยู่ประมาณ 5-6 รูปเท่านั้น

จุดมุ่งหมายของพระ คือ พระนิพพาน

จะว่าไปแล้ว **พระมหานิกาย** มันก็อยู่ที่จิตใจส่วนทาง **ธรรมยุติ** ก็มาเน้นที่การปฏิบัติ คือ มันแยกกันไปเอง แต่จุดหมายปลายทางก็ไปที่เดียวกัน คือ **นิพพาน**

ส่วนการปฏิบัติหลวงปู่ทวดท่านสอน ท่านก็บอกว่า ทำให้ใจเย็นๆ แล้ว สมาธิจะเกิด ปัญญาก็จะเกิด บารมีก็จะเกิด ท่านบอกให้ทำใจเย็นที่สุด เท่าที่จะเย็นได้ ให้ทำไปเรื่อยๆ ท่านบอกอย่างนี้ คือ ให้เป็นสายกลาง ไม่ให้โลดไปทางใดทางหนึ่ง เวลาทำให้มีสติทำ นั่นแหละที่ท่านสอนไว้ให้

อัศจรรย์หลวงปู่นำช่างแกะพระมาหา

ตอนที่แกะพระหลวงปู่ทวดนี้ เวลาทำพิมพ์ขององค์ท่านจะว่าเหนือคำบรรยายก็ได้ อาตมานั่งกอดเข่ากลุ้มใจ *"เออ..กูจะไปหาช่างที่ไหนมาทำหว่า"* เพื่อให้มาทำแม่พิมพ์ตัวนี้ เดี๋ยวเดียวก็มีช่างมาเอง มาบอก

"อาจารย์ผมเป็นช่างแกะพระ"

"เออ..ดีละ" อาตมาก็วาดๆ เป็นรูปร่างขึ้นมาแล้วบอกเขาว่า *"ทำอย่างนี้นะ บล็อกอย่างนี้ๆ นะ"* ลักษณะคือสั่งไปให้ทำอย่างนี้ ก็ไม่รู้จักช่างมาก่อนหรอกนะ พอ 3-4 วันผ่านไป ช่างเขาก็ทำเสร็จเอามาถวาย ช่างบอกว่า

"ถ้าที่อื่นทำ ผมจะทำ แต่ขอวัดนี้ผมเลิกทำ"

"ทำไมล่ะ"

"ไม่รู้ เดี๋ยวผมจะเลิกอาชีพนี้เหมือนกัน เพราะหลวงปู่สั่งว่า ให้เลิก" ท่านบอกว่า *"แกะให้ข้าเสร็จแล้วให้เลิกไปทำอาชีพอย่างอื่น"*

เขาก็เลิก มันก็น่าแปลกนะ เพราะเขาหากินอย่างนี้

มา 10-20 ปี แต่เขาบอกมาทำที่นี่แล้วต้องเลิก เขาแกะแม่พิมพ์มาตั้งเยอะ ไม่เคยเห็นเลยว่า องค์นี้มานิมิตให้เห็น องค์นั้นมาให้เห็น เกจิอาจารย์ดังๆ ก็ทำให้แล้ว แต่ไม่เคยเห็นหน้าในนิมิตสักที หลวงปู่นี่ก็เหมือนกัน ทำให้กี่วัดไม่เคยเห็นหน้าเลย เขาบ่น พอเขาแกะ เขาก็เห็นจริงๆ เขาเห็นหลวงปู่จริงๆ เขาถึงได้เลิกอาชีพนี้ไง

แล้วบล็อกที่ออกมานี่เหมือนกับในฝ่ามือเลย แต่ว่าถ้ายังไม่ทำนี่อาตมาจะนึกไม่ออก ถ้าทำก็จะเห็นแล้วแบบนี่หลวงปู่เนียนท่านก็ให้มาด้วย และก็ตรงกับในนิมิตด้วย หลวงปู่เนียนท่านให้มา ซึ่งท่านก็มีองค์เดียว องค์สุดท้ายในกุฏิท่านให้เป็นแม่พิมพ์ตรงนี้มาอีกที อาตมาก็เก็บเอาไว้ เก็บเป็นแม่พิมพ์เอาไว้

อัศจรรย์บล็อกพระแตก

และจะไม่ทำเพิ่ม เพิ่มไม่ได้ เพราะบล็อกทุกบล็อกพอเสร็จ จะแตกหมด ตรงนี้ไม่ต้องเจียทิ้ง ไม่ต้องทำลายท่านทำลายของท่านเองเสร็จ และคนที่บูชาไปนี่ เขาก็สัมผัส

ท่านได้ บางคนมาแล้วมาอีก จนบางรุ่นหมด บางรุ่นเขามาให้ราคาถึงหลักหมื่นก็มีนะห้าพันถึงหมื่นก็มี แต่ไม่มีให้ คือหมดแล้วหมดเลย

ท่องอีสานพบขี้เหล็กไหล

เมื่อปี พ.ศ.2525 ได้ไปท่องบุญทางอีสาน 35 วันรถทัวร์ไปประมาณ 5 คัน อาตมาเองไม่อยากเชื่อสายตา คิดว่าตาฝาด เพราะวัดสุดท้ายที่ไปทอดผ้าป่าอยู่ที่จังหวัดบุรีรัมย์ แต่จำวัดไม่ได้ สถานที่ทุกวันนี้นึกที่ได้ แต่อำเภอนึกไม่ออก รู้ว่าอยู่ที่จังหวัดบุรีรัมย์เดิมตรงนั้นเป็นภูเขา แต่เป็นที่ราบได้ยังไงนี่ไม่ทราบเหมือนกัน ห่างจากที่ตรงนั้นไปประมาณสองกิโลฯ จะมีวัดหนึ่งคือ วัดที่จะไปทอดผ้าป่าเป็นวัดสุดท้ายเช้าก็เดินทางกลับ นั่งรถนาน ปวดเบา อาตมาเลยบอกคนขับรถจอดก่อนเดี๋ยวขอเบาหน่อย พอรถจอดก็ให้เขาเลื่อนเดินหน้าไปหน่อย ที่ตรงนั้นเป็นที่โล่งมีดเป็นที่นาไถแล้วคอยจะหว่านกล้าอย่างเดียว อาตมาก็เดินไปเบาตรงนั้นแหละไม่มีใครเห็นละ เพราะเป็นทางเปลี่ยว ที่เป็นไร่ๆ อาตมา

ลุกขึ้นเลย หิ่งห้อยยังไงเป็นอย่างนั้น แต่แสงมันแปลกคือ มันเป็นแสงทองขึ้นเต็มเนื้อที่เลย แน่นเลย อาตมาก็ตกใจ พอตั้งสติได้

เอ๊ะ..ตัวอะไรนะ ก็มองๆ ดูแปลกดีนะ ก็ลองเอามือกอบดูมันแน่นมากเลย แน่นมากพอที่เราจะกอบได้จับกอบขึ้นมาได้ก็ใส่กระเป๋า ใส่ๆ มันก็หนักนะ ได้สองกระเป๋าพอแล้วก็เดินกลับ หันมามองอีกทีไม่มีแล้ว จากคันหน้าขึ้นมานี่ห่างจากรถประมาณ 20 เมตรเองนะ แค่หันกลับไปมองไม่มีแล้ว พอไม่มีอาตมาก็ตกใจ แต่ในกระเป๋าของอาตมายังอยู่ แต่ยังไม่รู้ว่า คืออะไร ใจก็คิดอยู่ว่า อะไรหนอ พอไปถึงวัดที่เราจะทอดผ้าป่า ก็ถามกรรมการวัด

“ที่ตรงที่ห่างจากตรงนี้ประมาณสองกิโล แถบนี้มันเป็นที่นาที่ไถแล้วกำลังจะหว่านข้าว เป็นของใคร”

เขาก็บอก *“ของผมเอง”*

เมื่อกี้อาตมาเจออะไรก็ไม่รู้ แสงสว่างสีทอง

เจ้าของที่เขาตกใจ เขาบอกว่า *“ปู่ย่าตายายเล่ามา เขาก็ยัง*

ไม่เจอ" เขาถามว่า "อาจารย์ได้อะไรมา"

"ไม่รู้เหมือนกัน ตัวอะไรไม่รู้ใส่กระเป๋ามาเต็มเลย อาตมาก็หยิบออกมาดู มันแข็งๆ เม็ดอะไรนี่"

เจ้าของที่เขาดีใจ อาจารย์ขอผมเม็ดหนึ่งก็ถามเขาว่าทำไม นี่ ขี้เหล็กไหล

"ใช่เหรอ"

"ใช่" ปู่ย่าตายายเล่ามาว่า ที่ตรงนี้เดิมทีเป็นภูเขามีตัวแม่เหล็กไหลนี่อยู่คู่หนึ่งถ้าวาสนาใครไม่ดี วาสนาไม่ถึงก็ไม่ได้เห็น ผมเองทำนามานี่ตั้งแต่หนุ่มยันแก่ ยังไม่เคยเห็นเลย แต่อาจารย์แค่ผ่านมา อาจารย์ก็ได้แล้ว

"ก็เลยเป็นผึ้งแตกรังเลยโยม" แจกทั้งวัด ทั้งคณะเขาคณะเรา หมดไปกระเป๋าหนึ่ง แจกคนละเม็ดนะ กลับมานี่คนที่ได้แล้วในคณะทัวร์ของอาตมาก็ขออีกคนละเม็ด กลับมาเหลือครึ่งหนึ่ง

ขณะที่เห็นว่ากำลังบิน ตอนนั้นคิดว่านี่คืออะไร ตอนที่เราเดินลงมาจากรถ ทำไมเราไม่เห็น จะลงมาคันนานี่ไม่

เห็น แต่พอนั่งจะฉี่นี่ ทำไมเราเห็น และทำไมคณะทัวร์ทั้งหมดเขาไม่เห็น เขาก็จอดรอเราอยู่ ขึ้นเป็นไร่ๆ เลยนะ แต่เขาไม่เห็น มีอาตมาเห็นองค์เดียว เก็บมานี่เป็นเวลาสิบกว่าปี อาตมาก็ไม่ได้บอกใครเลย ตั้งแต่นั้นมาใครมาขอ บอกไม่มีแล้ว หมดแล้ว คือ หมดอย่างเดียว ก็เอามาทำพิมพ์ใหญ่นี่แหละ หลวงปู่สั่งท่านมาบอกมาเตือน

"มีของดีเก็บเอาไว้ทำไม"

เราก็นึกสิ..มีของเก็บไว้ทำไม ท่านก็บอกว่า

"ที่เก็บเอาไว้น่ะ สิบกว่าปีที่แล้ว" นั่นแหละถึงนึกได้

ตอนนี้ก็มีอยู่ แต่คนละเนื้อ เนื้อดำหมดแล้ว เนื้ออื่นยังพอมีบ้าง เอาไปผสมแล้วฝังที่หน้าตักท่าน เพราะท่านบอกให้ฝังตรงนั้น นี่หลวงปู่สั่งเอาไว้ว่า

ต่อไปจะมีค่าดั่งเพชร ถ้าใครมีบูชาติดตัวไว้ จะมีคุณงามความดี ตรงนี้จะมีบุญกุศล แต่ขอให้เก็บรักษาเอาไว้ให้ดี เพราะของสิ่งนี้หายาก

ประวัติวัดคงคา
ต.บางม่วง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

เป็นวัดราษฎร์เก่าแก่วัดหนึ่งมีประวัติการสร้างมานานหลายร้อยปี เสนาสนะและอาคารต่าง ๆ ได้รับการบูรณะก่อสร้างอยู่เสมอ เพื่อให้เพียงพอแก่การอยู่จำพรรษาของพระภิกษุและสามเณร แต่ยังขาดพระอุโบสถที่ต้องสร้างขึ้นใหม่ทดแทนหลังเก่าซึ่งชำรุดทรุดโทรมมากแล้ว อีกทั้งยังคับแคบไม่สะดวกแก่การทำสังฆกรรม และพิธีในพระพุทธศาสนา

พระมหาประภาส ปภาโส เจ้าอาวาสได้ดำเนินการก่อสร้างมาตลอด แต่ก็ยังขาดปัจจัยในการก่อสร้างอีกมาก แม้จะได้รับแรงศรัทธาจากชาวบ้านและผู้มีจิตกุศลทั้งหลายทั้งใกล้และไกล ซึ่งทางวัดก็ได้แต่อนุโมทนาให้ศีลให้พร ทว่าหลายท่านได้รับศีลรับพรแล้วก็ยังประสงค์จะได้รับพระเครื่องอันเป็นสื่อทางวัตถุธรรม เพื่อเป็นการน้อมรำลึกถึง

ท่านเจ้าอาวาสจึงได้สร้างพระเครื่องและพระพุทธรูปบูชาขึ้นมา โดยจำลองจากองค์หลวงพ่อศิลาแดง ซึ่งเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์องค์ประธานในพระอุโบสถและเป็นที่เคารพสักการะของชาวบ้านย่านใกล้เคียงมาช้านานแล้ว

หลวงพ่อศิลาแดงมีความศักดิ์สิทธิ์มาก เป็นที่พึ่งของชาวบ้านทั้งหลายอย่างแท้จริง ใครเจ็บไข้ได้ป่วยด้วยโรคร้าย ไปขอน้ำมนต์ท่านไปอาบ ไปกิน ทุกรายหายได้อย่างรวดเร็ว สมัยก่อนโรคห่าระบาด ท่านก็เข้าฝันชาวบ้านให้มาเอาน้ำมนต์ไปอาบไปกิน ในยามสงครามท่านก็ช่วยปกป้องคุ้มครองชาวบ้าน

พระเครื่องที่ทางวัดสร้างขึ้นตามความเรียกร้องของผู้เลื่อมใสศรัทธา มีประสบการณ์ครบในทุกด้าน ไม่ว่าแคล้วคลาดนิรันตราย เมตตามหานิยม และโชคลาภที่ขึ้นชื่อลือชารู้กันไปทั่ว

หลวงพ่อคูณอธิษฐานจิต

ในปลายปี 2538 ทางวัดคงคาได้นำเอาพระ หลวงปู่ทวดชุดมวลสารแบบวัดช้างให้ พิมพ์เป็นองค์พระขึ้นมา โดยยังไม่ได้เข้าพิธีพุทธาภิเษกจากที่ไหนเลยไปวัดบ้านไร่เพื่อขอให้หลวงพ่อคูณอธิษฐานจิตให้ตอนประมาณตีห้า หลวงพ่อคูณท่านเดินออกมาจากห้องมองไปที่กล่องใส่พระหลวงปู่ทวด ท่านเดินดูไปมาสองสามรอบ แล้วถามว่า

"ของใครวะ"

"ของผมเองครับ"

"มึงจะสร้างพระไปทำอะไร"

"จะไปสร้างโบสถ์ครับ"

"พลังมันเต็มแล้วนี่ แต่..กูจะร่วมสร้างบารมีด้วย" ท่านตั้งจิตอธิษฐานอยู่ประมาณ 30 นาที แล้วท่านก็พูดขึ้นว่า *"รุ่นนี้ดีนี่หว่า เออ..สำเร็จ สำเร็จ สำเร็จ"* จากนั้นท่านก็หันไปบอกแก่ญาติโยมที่อยู่บริเวณนั้นประมาณ 50 คนว่า *" พวกมึงรู้จักว่านไหม..นี่มันว่านแท้ ๆ"* เป็นเรื่องแปลกที่ท่าน

ทราบได้อย่างไร เพราะยังไม่ได้เปิดกล่องให้ดูด้วยซ้ำ และก่อนกลับเจ้าอาวาสวัดคงคากล่าว *"ขอนิมนต์หลวงพ่อไปที่วัดคงคาด้วยครับ"* หลวงพ่อคูณตอบ *"ที่นั่นมันใหญ่กว่ากู"*

ต่อไปจะมีค่าดั่งเพชร

ญาติโยมคนหนึ่งบ้านอยู่แถวบางนา ได้ยินเพื่อนที่บ้านอยู่ไม่ไกลจากวัดคงคาเท่าใดนัก ชักชวนให้มาร่วมทำบุญสร้างพระอุโบสถหลังใหม่ที่วัดคงคา พอหลังจากได้มาทำบุญที่วัด ก็ได้รับพระหลวงปู่ทวดเนื้อว่านผสมเหล็กไหลเป็นที่ระลึกหนึ่งองค์ จากนั้นอีกสองวันต่อมา ญาติโยมคนนี้ก็เดินทางไปทำบุญที่วัดแห่งหนึ่งในอีสาน และก่อนลากลับจากวัดได้ยื่นพระหลวงปู่ทวดองค์นี้ให้หลวงปู่ท่านดู หลังจากท่านกำหนดจิตอยู่พักหนึ่ง ท่านก็ส่งพระคืนให้ พร้อมทั้งกำชับแก่ญาติโยมว่า *"เป็นของหลวงปู่ทวดแท้ เก็บเอาไว้ให้ดีอย่าให้หาย ต่อไปจะมีค่าดั่งเพชร"* นับว่าเป็นเรื่องที่แปลกประหลาดมาก เพราะคำพูดที่หลวงปู่องค์นี้กล่าวขึ้นนั้น ช่างใกล้เคียงกับคำพูดที่หลวงปู่ทวดกล่าวไว้กับเจ้าอาวาสวัด

คงคาเมื่อหลายสิบปีก่อนว่า *"ต่อไปพระของกูจะหายาก จะมีค่าดั่งเพชร"*

หลวงปู่ทวดส่งข่าว

เช้าวันหนึ่ง มีรถตู้จากชลบุรี พร้อมคนนั่งเต็มคันรถวิ่งเข้ามาในวัดคงคา เพื่อต้องการพบเจ้าอาวาสโดยเฉพาะ เมื่อพบเจ้าอาวาสแล้วจึงได้เรียนให้ทราบว่า *"หลวงปู่ทวดบอกให้มาร่วมสร้างบุญที่นี่"* ท่านเจ้าอาวาสขอให้เล่ารายละเอียดให้ฟัง ซึ่งได้ความว่าคณะศรัทธาญาติโยมกลุ่มนี้มีความนับถือหลวงปู่ทวดเป็นอย่างยิ่ง ได้วางแผนที่จะเดินทางไปทำบุญที่วัดช้างให้ จังหวัดปัตตานี โดยมีการนัดหมายภายในกลุ่มเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่ก่อนวันเดินทาง หลวงปู่ทวดท่านมาเข้าฝันคนในกลุ่มเกือบทุกคน โดยท่านกล่าวว่า"มึงไม่ต้องลงใต้หรอก กูอยู่บางกอก อยู่ที่วัดคงคา" แล้วให้เห็นภาพเป็นรูปหล่อหลวงปู่ทวดขนาดเท่าองค์จริงนั่งอยู่หน้าพระอุโบสถหลังเก่าๆ หลังหนึ่ง หลังจากนั้นสองวัน กลุ่มนี้จึงค้นหาวัดคงคาเจอ เมื่อเดินมาที่พระอุโบสถ (หลังเก่า)

ก็พบรูปหล่อหลวงปู่ทวดเหมือนในความฝัน ตามที่หลวงปู่ทวดบอกทุกประการ และก่อนลากลับก็เรียนเจ้าอาวาสว่าหลวงปู่ทวดยังสั่งอีกว่า *"ให้ถามถึงพระเนื้อว่านสีอมเหลืองที่วางอยู่บนหลังตู้เหล็กในห้องเก็บของ"* ซึ่งในเวลานั้น เจ้าอาวาสเองก็ยังไม่แน่ใจว่ามีพระวางอยู่บนหลังตู้เหล็กหรือไม่ เนื่องจากยุ่งอยู่กับภารกิจในการก่อสร้างพระอุโบสถหลังใหม่ แต่เพื่อเป็นการพิสูจน์ ท่านจึงเข้าไปดูในห้องเก็บของ ก็พบว่า มีลังใส่พระเนื้อว่านชุดนี้อยู่จริงท่านจึงอนุญาตให้บูชาไปคนละองค์ สององค์ โดยไม่ให้มากกว่านั้น เนื่องจากพระรุ่นนี้ยังไม่ได้ออกให้บูชาทั่วไปในขณะนั้น

ร่วมสร้างบารมี

แม่กับลูกสาวคู่หนึ่ง เป็นเจ้าของร้านขายพลอยในจันทบุรี ได้นำเศษพลอยน้ำหนักประมาณ 2 กิโลกรัมมาถวายให้เจ้าอาวาส โดยแจ้งว่า หลวงปู่ทวดมาเข้าฝันแล้วกล่าวว่า "พลอยเก็บเอาไว้ทำไม...เอาไปให้เจ้าอาวาสวัดแม่น้ำร่วมสร้างบารมี ทางวัดกำลังจะสร้างหลวงปู่อยู่ "แม่ลูกคู่นี้ใช้ความ

พยายามค้นหาวัดที่ชื่อวัดแม่น้ำอยู่หลายวัน และหลายจังหวัดผ่านไปถึงสองสัปดาห์ จึงพบวัดคงคาที่ชื่อมีความหมายเช่นเดียวกับวัดแม่น้ำตามที่หลวงปู่ทวดได้บอกไว้ และสิ่งที่ยืนยันว่าไม่ผิดวัดก็คือ รูปหล่อหลวงปู่ทวดที่ประดิษฐานอยู่หน้าพระอุโบสถหลังเก่าเหมือนในความฝันนั่นเอง

ประสบการณ์

ปี 2539 มีข่าวครึกโครมลงหน้าหนังสือพิมพ์เกือบทุกฉบับเกี่ยวกับผู้ก้างขวางและผู้ติดตามในภาคตะวันออกถูกลอบทำร้ายด้วยอาวุธสงคราม ผู้คนทั่วไปที่เห็นสภาพรถถูกทำลายยับเยิน ต่างยืนยันว่าไม่น่าจะรอดชีวิตได้ แต่ความเป็นจริงแล้ว ผู้ก้างขวางและผู้ติดตามไม่ได้เป็นอะไรเลย โดยที่ทั้งสองมีพระหลวงปู่ทวดเนื้อว่านผสมเหล็กไหลจากวัดคงคาห้อยคออยู่ และท่านผู้นี้ก็เดินทางมาที่วัดหลังจากเกิดเหตุการณ์อีกหลายครั้ง

ประมาณสิบปีมาแล้ว เกิด**ไฟไหม้โรงงานผลิตตุ๊กตาเคเดอร์** ถนนพุทธมณฑลสาย 4 จังหวัดนครปฐม อันเป็น

ข่าวใหญ่เช่นเดียวกัน เนื่องจากมีผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์นั้นอย่างมากมาย ผู้รอดชีวิตรายหนึ่งในจำนวนนั้นเป็นผู้อาศัยอยู่ไม่ไกลจากวัดคงคามากนัก ในขณะเกิดเหตุได้กระโดดลงมาจากตึกชั้น 3 ซึ่งก็ไม่เป็นอะไร โดยมีพระวัดคงคาห้อยคออยู่เช่นกัน

นี่ก็เป็นเรื่องราวความเป็นมาและปาฏิหารย์ต่าง ๆ ที่พระมหาประภาสท่านเมตตาเล่าให้ฟังเพื่อนำมาเผยแพร่ถึงบารมีอันเหนือคำอธิบายใด ๆ นอกจากจะประสบเอง

พระแก้วแดง

มูลเหตุในการจัดสร้างพระแก้วแดง

หลังจากที่ทางวัดคงคา ได้จัดสร้างรูปหล่อหลวงปู่ทวดองค์ใหญ่ และหลวงปู่ทวดพิมพ์สิวลี ขนาดเท่าคนจริงสำเร็จเรียบร้อยไปแล้วนั้น ในกาลต่อมาหลวงปู่ทวดท่านได้มานิมิตในสมาธิจิตบัญชา ให้จัดสร้างพระแก้วแดง โดยให้มีพุทธลักษณะเหมือนกับพระแก้วแดงองค์ที่อยู่ในถ้ำเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

และเมื่อสร้างเสร็จแล้วให้นำมาประดิษฐาน ณ วัดคงคา หลวงปู่ทวดท่านกล่าวว่า **"ถ้าทำสำเร็จ ก็จะเป็นการสร้างที่ครบถ้วนสำหรับรูปเคารพที่เกี่ยวเนื่องกับองค์หลวงปู่ทวด ผู้คนทั่วสารทิศจะหลั่งไหลกันมาเคารพองค์หลวงปู่ทวด ณ วัดคงคา ไม่ขาดสาย"** *(พระแก้วแดง เป็นพระพุทธรูปประจำองค์พระศรีอริยเมตไตรพระผู้มีพระภาคเจ้าที่จะมาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าองค์ที่ ๕)*

การดำเนินการจัดสร้าง กำหนดให้พระแก้วแดง มีขนาดหน้าตัก ๒๙ นิ้ว เป็นเนื้อเรซิ่นสีแดงคล้ายแก้ว ได้ดำริให้นำมงคลวัตถุสำคัญ ๓ สิ่งมาบรรจุในองค์พระแก้วแดง ดังนี้

๑. ลูกแก้วแดงมณีนาคาขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๕ เซนติเมตร

๒. ผงจักรพรรดิ ของหลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ วัดสะแก โดยรับมอบจากศิษย์ใกล้ชิดผู้ปฏิบัติหลวงปู่ดู่ ในขณะที่ท่านยังดำรงขันธ์อยู่ ผงจักรพรรดินี้หลวงปู่จะผสมใส่ลงในเนื้อพระผงที่ท่านสร้างขึ้น นับเป็นมงคลวัตถุที่หายากยิ่ง

๓. พระผงจักรพรรดิ วัดถ้ำเมืองนะ ของหลวงตาม้า วัดถ้ำเมืองนะคือวัดที่หลวงปู่ทวดท่านให้มาดูพุทธลักษณะองค์พระแก้วแดงจากวัดนี้

มงคลวัตถุทั้ง ๓ สิ่งนี้ ได้นำมาขอบารมีวางเบื้องหน้าพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ของประเทศ และรูปหล่อหลวงปู่ทวด ณ วัดที่มีความเกี่ยวข้องกับหลวงปู่ทวด ตลอดทั้งได้รับการอธิษฐานจิตเป็นการเฉพาะเจาะจงจากพระเถระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ มีรายนามดังต่อไปนี้

๑. หลวงปู่ทวด วัดเอี่ยมวรนุช (วางเบื้องหน้ารูปหล่อ)

๒. หลวงปู่ดู่ วัดสะแก (วางเบื้องหน้ารูปหล่อ)

๓. พระแก้วบุษราคัม วัดศรีอุบลรัตนาราม (วางเบื้องหน้า)

๔. หลวงปู่คำบุ วัดกุดชมภู (อธิษฐานจิต)

๕. หลวงปู่ผาด วัดบ้านกรวด (อธิษฐานจิต)

๖. หลวงตาม้า วัดถ้ำเมืองนะ (อธิษฐานจิต)

๗. พระพุทธนิมิตวิชิตมาร วัดหน้าพระเมรุ (วางบนหน้าตัก)

๘. หลวงปู่ทวด วัดแค (วางเบื้องหน้า)

๙. ศาลหลักเมืองกรุงเทพ (พระทรงเมือง พระเสื้อเมือง เจ้าพ่อเจตคุปต์ เจ้าพ่อหอกลอง พระกาฬไชยศรี) (วางเบื้องหน้า)

๑๐. พระแก้วมรกต วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วางเบื้องหน้า)

๑๑. พระบรมสารีริกธาตุ พระอรหันตธาตุ วัดบูรพาราม (วางเบื้องหน้า)

๑๒. พิธีบวงสรวงเททองพระกริ่งชินบัญชรอีสาน หลวงปู่คำบุ (นำเข้าร่วมพิธี)

๑๓. พระเจ้าอินทร์แปลง วัดมหาวนาราม (วางเบื้องหน้า)

๑๔. หลวงปู่ทวด วัดคงคา (วางบนหน้าตัก)

๑๕. หลวงพ่อศิลาแดง วัดคงคา (วางบนหน้าตัก)

๑๖. พระครูสุตวัฒน์ภิรม วัดคงคา (อธิษฐานจิต)

การหล่อเป็นองค์พระกำหนดให้หล่อ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ตรงกับวันศุกร์ขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๔ ปีมะโรง ใกล้เคียงกับวันเกิดหลวงปู่ ซึ่งตามหลักฐานที่มีมาแต่เดิม ได้เขียนถึงวันเกิด หลวงปู่ทวดว่าท่านเกิดวันศุกร์

เดือน ๔ ปีมะโรง หลังจากหล่อเป็นองค์พระสำเร็จแล้วได้นำผงจักรพรรดิหลวงปู่มาบรรจุ บนยอดเกศพระแก้วแดง และนำลูกแก้วแดงมณีนาคาบรรจุในพระอุระ (หน้าอก) พระผงจักรพรรดิทั้งหมดบรรจุใต้ฐานพระแก้วแดง ทางวัดได้กำหนดพิธีบวงสรวงและพุทธาภิเษกพระแก้วแดงในวันพุธที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งตรงกับวันมาฆบูชา ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ นับเป็นนิมิตหมายอันดีเลิศของการจัดสร้างพระแก้วแดง ในครั้งนี้ สาธุชนผู้สนใจ สามารถกราบนมัสการพระแก้วแดง หลวงปู่ทวด หลวงพ่อศิลาแดง ณ วัดคงคาได้ตามศรัทธา

บันทึกเหตุการณ์ในวันพุทธาภิเษกพระแก้วแดง

เมื่อถึงกำหนดพุทธาภิเษก ณ วันพุธที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งตรงกับวันมาฆบูชา ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ ในช่วงเช้า เวลา ๘.๓๙ น. พราหมณ์ได้ทำพิธีบวงสรวงอัญเชิญเทวดาและเทพพรหมให้มาประชุมพร้อมกัน เวลา ๙.๓๙ น. ได้ฤกษ์จุดเทียนชัย เริ่มพิธีพุทธาภิเษก โดยพระสงฆ์ ๑๒ รูป ในช่วงทำพิธีมีสาธุชนได้มาร่วมเป็นสักขีพยานใน

พระอุโบสถอาจารย์ท่านแรกได้กล่าวว่า "ในช่วงที่พราหมณ์กล่าวบวงสรวงอัญเชิญเทวดานั้นก็สัมผัสได้ถึงมีเทวดาทั้งผู้หญิงและผู้ชาย นางรำ คนธรรพ์มาร่วมอนุโมทนาทั้งในโบสถ์รอบ ๆ โบสถ์เต็มไปหมด และเหนือขึ้นไปด้านบน มีพระอริยสงฆ์ มาร่วมในพิธีมากมายหลายรูป" อาจารย์ผู้มีญาณท่านที่สองกล่าวว่า "เมื่อท่านเจ้าอาวาสจุดเทียนชัยและพระเริ่มสวดพระธรรมจักรกัปปวัฒนสูตร ในสมาธิจิตของท่าน ท่านมองเห็นรอบ ๆ บริเวณโบสถ์มีลำแสงสีทองพุ่งลงมาจากท้องฟ้า และมีเสียงพระหลายรูปสวดมนต์ดังก้องมาจากอีกมิติหนึ่ง สลับกับเสียงกุ๊งกิ๊งคล้ายเสียงช่อใบระกา ดังมาจากเบื้องบน เมื่อพิจารณาด้วยสมาธิมองขึ้นไปด้านบนจึงเห็นพระภิกษุสูงอายุหลายรูปมากมายที่ทั้งรู้จักและไม่รู้จัก อาทิเช่น หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต หลวงปู่แหวน หลวงปู่ฝั้น ฯลฯ ในสมาธินั้นพระอริยสงฆ์ท่านนั่งสวดอยู่ตามจุดต่าง ๆ ในมิติ คล้ายว่า พระท่านเสด็จมาพร้อม ๆ กัน เพื่อร่วมสวดเจริญพระพุทธมนต์ และเมื่อน้อมจิตลงมาในพิธี ก็พบว่าหลวงปู่ทวด ท่านมานั่งปรก

เป็นประธานในพิธี และมีสมเด็จพระพุฒาจารย์โต พรหมรังสี หรือที่เราเรียกว่าท่านสมเด็จโตนั่นเอง ท่านมาร่วมในพิธีด้วย ท่านมาเดินลูบหัวลูกศิษย์หลาย ๆ คน พร้อมทั้งยิ้มให้แล้วท่านก็เสด็จกลับ ขณะที่พระท่านสวดทั้งในโบสถ์และในมิติ แสงจากเทียนชัยที่จุดอยู่ทั้ง ๙ เล่ม มีลำแสง เป็นประกายและแยกเป็นวงล้อมพระธรรมจักรเล็ก ๆ ลอยเต็มไปหมด พร้อมคลื่นแห่งพระธรรมคลื่นแห่งมนต์พระคาถาในโบสถ์และในมิติ ผสมผสานเป็นเส้นสีทองในแต่ละเส้นสายมีภาษาบาลี ลอยสลับเป็นตัวมนต์ วิ่งสลับอยู่ภายในโบสถ์ตลอดเวลา จนกระทั่งท่านเจ้าอาวาส ทำพิธีเบิกเนตรพระแก้วแดง เสียงพระอริยสงฆ์ที่อยู่อีกมิติหนึ่งเปล่งเสียงสาธุดังกึกก้องไปทั้งสรวงสวรรค์ฉับพลันก็มีลำแสงหนึ่งสาดส่องลงมายังองค์พระแก้วแดง ทำให้ทราบในทันทีว่า*บัดนี้พิธีพุทธาภิเษกและเบิกเนตร เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว พระแก้วแดงองค์นี้มีความศักดิ์สิทธิ์แล้วมีเทวดาประจำองค์พระแล้ว* จากนั้นหลวงปู่ทวดท่านก็เสด็จกลับ ที่เหลือในโลกมนุษย์ก็ยังกรวดน้ำให้ญาติมิตรและเจ้ากรรมนายเวรต่อไป”

ปาฏิหาริย์ดวงแก้วหลวงปู่ทวด

๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔

ปฐมเหตุแห่งการจัดสร้างวัตถุมงคล หลวงปู่ทวดรุ่น “นิมิต”

ณ วันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2552 **ท่านพระครูสุตวัฒน์ภิรม** เจ้าอาวาสวัดคงคานิมิตถึงองค์หลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด โดย หลวงปู่ทวดได้บัญชาให้สร้างรูปเหมือนท่านเป็นองค์ใหญ่ในท่านั่งสมาธิ เพื่อประดิษฐาน ณ วัดคงคา พร้อมกันนั้น หลวงปู่ทวดได้นิมิตให้เห็นองค์ท่านในท่ายืน หลังของท่านโค้งมาด้านหน้าเล็กน้อย มือขวาถือไม้เท้ารูปงู มือซ้ายแบกกลด สะพายย่าม ซึ่งอิริยาบถดังกล่าวนี้ตรงกับอิริยาบถของ**พระสิวลี** องค์หลวงปู่ทวดท่านอยากให้ลูกหลานมีวัตถุมงคลพิมพ์ พระสิวลีของท่านไว้บูชา ซึ่งขึ้นชื่อว่า **พระสิวลี** องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงยกย่องท่านเป็น **เอตทัคคะในการเป็นผู้มีลาภมาก** ดังนั้นผู้ใดได้บูชาวัตถุมงคลชุดนี้ย่อมสามารถอธิษฐานขอพรให้เป็นผู้อุดมด้วยโชคลาภ เดินทางเจรจาค้าขาย ณ สถานที่ใดก็ให้ประสบผลสำเร็จ แคล้วคลาดปลอดภัยตลอดการเดินทาง

บัดนี้ ท่านพระครูสุตวัฒน์ภิรม ได้ดำเนินการจัดสร้างรูปเหมือนหลวงปู่ทวดองค์ใหญ่ หน้าตักกว้าง 4.99 เมตร สูง 7 เมตร ประดิษฐาน ณ วัดคงคา เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่ 5 ธันวาคม 2552 และในลำดับต่อมาได้นำทองชนวนที่เหลือจากการหล่อหลวงปู่ทวดองค์ใหญ่ รวมกับแผ่นยันต์ เงิน ทองเหลือง ทองแดง ที่ได้รับความเมตตา**จารอักขระยันต์จากพระเถระถึง 29 รูป** และตะกรุดเก่าอีกมากมาย รวบรวมเป็นชนวนมวลสารสำคัญในการจัดสร้างครั้งนี้ ในส่วนของพิธีพุทธาภิเษกได้นำวัตถุมงคลไปขอบารมี

1

2

3

4

5

6

7

8

9

ชนวนมวลสารศักดิ์สิทธิ์

พระเถระผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ**อธิษฐานจิตเดี่ยว 9 รูป 9 วาระ** จากนั้นได้นำ วัตถุมงคลทั้งหมดเข้าพุทธาภิเษก ในพระอุโบสถวัดคงคา ตลอดไตรมาสเข้าพรรษา 2553 วัตถุมงคลดังกล่าวกำหนดให้นำออกบูชาในวันที่ 5 ธันวาคม 2553 ซึ่งตรงกับวันพิธีเฉลิมฉลองสมโภชพระรูปเหมือนหลวงปู่ทวด องค์ใหญ่ ที่ได้ดำเนินการจัดสร้างสำเร็จเรียบร้อยแล้ว

รายนามพระเถระที่เมตตาจารอักขระยันต์ ลงในแผ่นเงิน ทองเหลือง ทองแดง

1. หลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺโม	วัดอัมพวัน
2. หลวงปู่เกลี้ยง เตชธมฺโม	วัดศรีธาตุ (โนนเกด)
3. หลวงปู่ผาด ฐิติปัญโญ	วัดบ้านกรวด
4. หลวงปู่ศรี ปริสุทฺโธ	วัดหน้าพระลาน

5. หลวงปู่ดี ธมมธีโร	วัดเทพากร
6. หลวงปู่วาส สีลเตโช	วัดสะพานสูง
7. หลวงปู่ชำนาญ อุตตมปญโญ	วัดบางกุฎีทอง
8. หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ	วัดเพชรบุรี
9. หลวงปู่คีย์ กิตติญาโน	วัดศรีลำยอง
10. หลวงพ่อเสียน อรัญญวาสี	วัดมอจะบก
11. หลวงพ่อเพิ่ม อัตตทีโป	วัดป้อมแก้ว
12. หลวงพ่อทองพูน ฐิตสีโล	วัดบ้านแพน
13. หลวงปู่ผล อินฺทงฺกุโร	วัดอินทาราม
14. หลวงพ่อสายทอง ฉนฺทกโร	วัดพรหมนิวาสวรวิหาร
15. หลวงปู่สวัสดิ์ โสถิทัตโต	วัดศาลาปูนวรวิหาร
16. หลวงปู่ผาด อภินันโท	วัดไร่
17. หลวงปู่หวล ภูริภัทรโธ	วัดพุทไธศวรรย์
18. หลวงพ่อพรหม ขนฺติโก	วัดบ้านสวน
19. พระครูสุวัฒน์ภิรม เจ้าอาวาส	วัดคงคา
20. หลวงปู่เขียว กิตติคฺโน	วัดห้วยเงาะ
21. หลวงปู่เอื้อม กตปุญโญ	วัดบางเนียน
22. หลวงพ่อจำลอง เขมนนฺโท	วัดเจดีย์แดง
23. พ่อท่านหรีด (พระครูบุญญาภินันท์)	วัดป่าโมกข์
24. หลวงพ่อสิน ภทฺทจาโร	วัดละหารใหญ่
25. หลวงพ่อสาคร มนุญฺโญ	วัดหนองกรับ
26. พ่อท่านหยวน (พระสุนทรปริยัติวิธาน)	วัดช้างไห้

27. หลวงปู่เก๋ (พระมงคลนนทวุฒิ) วัดปากน้ำ
28. หลวงพ่อสืบ ปริมุตโต วัดสิงห์
29. หลวงพ่อครูบาน้อย เตชปญฺโญ วัดศรีดอนมูล
30. ตะกรุดเก่าของพระเถระหลายรูป
31. เนื้อคว้านก้นพระกริ่งชินบัญชร ญสส.
(รับมอบจากคุณชินพร สุขสถิต)

รายนามพระเถระที่อธิษฐานเดี่ยว 9 รูป 9 วาระ

1. หลวงปู่เกลี้ยง เตชธมฺโม อายุ 103 ปี	วัดศรีธาตุ (โนนเกด) จ.ศรีสะเกษ
2. หลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺโม	วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
3. หลวงปู่บัว ถามโก	วัดศรีบูรพาราม (เกาะตะเคียน) จ.ตราด
4. หลวงพ่อชำนาญ อุตตมปญฺโญ	วัดบางกุฎีทอง จ.ปทุมธานี
5. หลวงพ่อสวัสดิ์ โสถิทัตโต	วัดศาลาปูน จ.พระนครศรีอยุธยา
6. หลวงปู่ผาด ฐิติปัญฺโย	วัดบ้านกรวด จ.บุรีรัมย์
7. หลวงพ่อคีย์ กิตติญาโน	วัดศรีลำยอง จ.สุรินทร์
8. หลวงปู่คำบุ คุตตจิตฺโต	วัดกุดชมพู จ.อุบลราชธานี
9. หลวงพ่อพร้า อตฺตสนฺโต	วัดโคกดอกไม้ จ.ชัยนาท

รูปหล่อ เนื้อสำริดเหลือง
ทำบุญบูชา 399 บาท

รูปหล่อ เนื้อสำริดส้ม
ทำบุญบูชา 399 บาท

รูปหล่อ เนื้อสำริดแดง
ทำบุญบูชา 399 บาท

รูปหล่อ ลอยองค์ เนื้อทองคำ
ทำบุญบูชา 44,999 บาท

รูปหล่อ เนื้อเงิน
ทำบุญบูชา 1,999 บาท

รูปหล่อ
เนื้อนวโลหะครบสูตร
ทำบุญบูชา 2,999 บาท

รูปหล่อ เนื้อสำริดผิวไฟ
ทำบุญบูชา 399 บาท

พระบูชารมดำ สูง 12 นิ้ว
ทำบุญบูชา 2,499 บาท

ลำดับ	รายการ	จำนวนสร้าง	บริจาคบูชา
1	หลวงปู่ทวด พิมพ์พระสิวลีลอยองค์		
1.1	เนื้อทองคำ (น้ำหนักประมาณ 31.8 กรัม)	8 องค์	44,999 บาท
1.2	เนื้อเงิน	249 องค์	1,999 บาท
1.3	เนื้อนวโลหะ (ครบสูตร) แก่ทองคำ แก่เงิน	41 องค์	2,999 บาท
1.4	เนื้อสำริดแดง	470 องค์	399 บาท
1.5	เนื้อสำริดส้ม	220 องค์	399 บาท
1.6	เนื้อสำริดเหลือง (แก่ชนวน)	1,232 องค์	399 บาท
1.7	เนื้อสำริดผิวไฟ	570 องค์	399 บาท
2	พระบูชาหลวงปู่ทวด พิมพ์พระสิวลี สูง 12"	600 องค์	2,499 บาท

หมายเหตุ : พระทุกองค์ตอกโค้ดกำกับ

ท่านที่สนใจสามารถติดต่อขอบูชาวัตถุมงคลได้ที่

พระครูสุตวัฒน์ภิรม เจ้าอาวาสวัดคงคา

โทร. 081-6437064, 02-924-7438-9

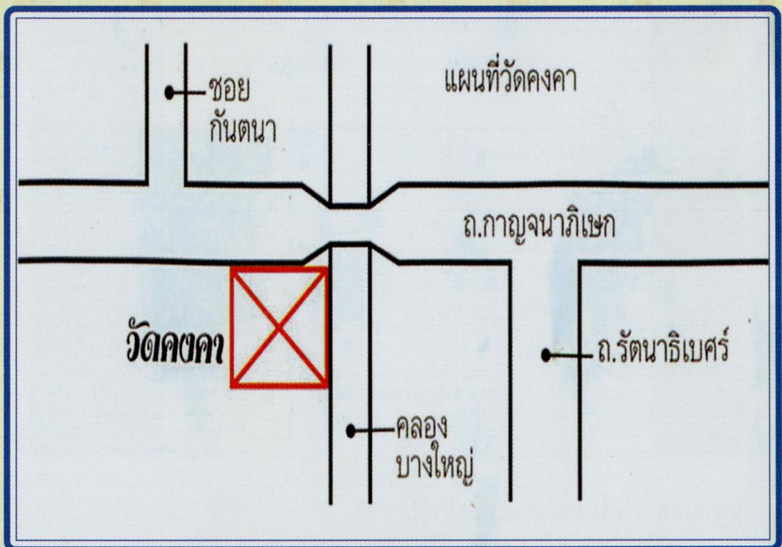
บูชาทางไปรษณีย์ธนาณัติสั่งจ่าย

พระครูสุตวัฒน์ภิรม วัดคงคา

ตำบลบางม่วง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

ปณ.บางใหญ่ 11140

ค่าจัดส่งพระเครื่อง 50 บาท พระบูชา 100 บาท

หลวงปู่ทวด พิมพ์พระสีวลี

จัดสร้างโดย : วัดคงคา

ตำบลบางม่วง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

รุ่น "นิมิต"

จัดสร้างรูปแบบตามบัญชาในนิมิต องค์หลวงปู่ทวด เหยียบน้ำทะเลจืด

-อธิษฐานจิตเดี่ยว โดยพระเถระ 9 รูป 9 วาระ

- ชนวนมวลสารศักดิ์สิทธิ์จากพระเถระ 29 รูป

- ใช้เวลาในการสร้างถึง 1 ปีเต็ม

วัตถุประสงค์ : เพื่อสร้างห้องวิปัสนากรรมฐาน ณ วัดคงคา

พระครูสุตวัฒน์ภิรม

เจ้าอาวาสวัดคงคา